

Raad van State
Afd. bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Afzender:
Stichting Natuurbegraafplaats-waaromniet.nl
Postbus 23130
3001 KC Rotterdam

Rotterdam, 29 juli 2016,

Edelachtbaar college,

Stichting Natuurbegraafplaats-waaromniet.nl (hierna te noemen “de Stichting”) heeft op 29 december 2016 beroep ingesteld tegen het besluit van de Raad van de gemeente Loon op Zand d.d. 24 september 2015, met kenmerk NL.IMRO.0809.BPNBPHuisTerHeide-VG01 (publicatie in de Staatscourant nr. 41154 d.d. 18 november 2015), dat strekt tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan “Natuurbegraafplaats Huis ter Heide”. Van dit beroepschrift maken onze eerdere zienswijzen van 28 juli 2015 integraal onderdeel uit, zo ook hetgeen door de Vereniging Het Groene Hart Brabant ter zake in beroep is ingebracht.

Aangezien de gemeente Loon op Zand (hierna te noemen “de gemeente”), blijkens de brief van de Raad van State d.d. 25 februari 2016 (kenmerk 201509495/1/R3), wederom gereageerd heeft op het beroepschrift van de Stichting, menen wij er goed aan te doen op onze beurt op het verweerschrift van de gemeente te reageren.

De Stichting heeft overigens gemeend niet meer op al deze verweren van de gemeente te moeten ingaan, omdat zij dat reeds uitvoerig heeft gedaan in haar zienswijzen van 28 juli 2015 en haar beroepschrift van 29 december 2015. De Stichting heeft er voor gekozen de hierna volgende onderwerpen nog duidelijker over het voetlicht te brengen.

1. **Bestemming bos/natuurbegraafplaats**

Het gebied is in het herziene bestemmingsplan Natuurbegraafplaats Huis ter Heide bestemd als bos, waarbinnen de functieaanduiding 'specifieke vorm van bos natuurbegraafplaats' is opgenomen en waarbij de natuurbegraafplaats/natuurbegraven ondergeschikt zou zijn aan de functie bos, onder andere door het gebruik van onbehandelde en/of onbewerkte natuurlijke materialen en de aanwezige waarden niet wezenlijk worden aangetast. In werkelijkheid is er geen sprake van een natuurbegraafplaats, maar van een gewone begraafplaats, omdat deze niet voldoet aan de kenmerken waaraan een

natuurbegraafplaats volgens het Alterra rapport “Terug naar de Natuur” uit 2009 moet voldoen. De rechtbank Roermond heeft in een uitspraak (ECLI:NL:RBROE:2011:BRO393) van 2011 bepaald dat voor het antwoord op de vraag of inderdaad sprake is van een natuurbegraafplaats met name het Alterra rapport van 2009 relevant is. De rechter oordeelde dat het weliswaar geen officiële beleidsregels betreft, maar dat het rapport de enige (overgelegde) kenbron is voor de gewenste inrichting, omvang en impact van een natuurbegraafplaats op de lokale natuurwaarden. Het gebruik als “natuurbegraafplaats” blijft ook niet ondergeschikt aan de huidige hoofdbestemming bos en natuur. De activiteiten gaan leiden tot de aantasting of beperking van de aanwezige natuurwaarden.

In dat kader wenst de Stichting nogmaals te benadrukken dat het besluit van de Raad van de gemeente (hierna te noemen “de raad”) niet voorzien is van een goede ruimtelijke onderbouwing. Dit blijkt uit het feit dat de uitvoering en de uitkomsten van het verrichte onderzoek naar de relevante feiten en de af te wegen belangen niet deugdelijk zijn en de inzichten over de uitvoerbaarheid van het besluit onjuist zijn.

II **Alterra rapport 2009 versus Alterra rapport 2013**

De gemeente is van mening dat het Alterra rapport van 2009 is achterhaald door het Alterra rapport van 2013. De Stichting is van mening dat dit niet juist is en dat zowel de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Uitspraak 201501288/2/R3, d.d. 16 april 2015), alsook de rechter van de Afdeling bestuursrechtspraak (ECLI:NL:RVS:2015:3316 d.d. 28 oktober 2015) die zich indertijd over het bestemmingsplan Natuurbegraafplaats Maashorst hebben gebogen en uitgesproken, ter zake verkeerd zijn geïnformeerd. In die procedures gingen de rechters er vanuit dat het Alterra rapport uit 2009 is vervangen door het Alterra rapport uit 2013. Deze aanname is naar de mening van de Stichting niet juist. Van een ‘vervangend rapport’ is geen sprake. Het Alterra rapport uit 2009 was de neerslag van een studie naar de *effecten* van natuurbegraven. De studie die Alterra in 2012/2013 uitvoerde was *inventariserend* van aard, met als doel feitelijke informatie te geven over hoe natuurbegraven op dat moment in Nederland werd vormgegeven. Dit tweede rapport bevat geen enkele poging tot het stellen van een norm. Het stelt ‘dat de lezer maar zelf moet oordelen’. Het plan is daarom mede onzorgvuldig omdat aan de grafdichtheid geen beschouwingen zijn gewijd of onderzoek is gedaan.

Teneinde haar betoog op dit punt kracht te kunnen bijzetten, heeft de Stichting er voor gekozen gebruik te maken van haar volgens de Algemene wet bestuursrecht geboden mogelijkheid om een deskundige naar de zitting van 10 augustus a.s. mee te nemen. Het betreft hier de heer dr. J.G. de Molenaar, schrijver van het Alterra rapport Terug naar de Natuur.

III **Flora- en Fauna wet (Ffw)**

Volgens de gemeente heeft het plan geen verstreckende gevolgen voor flora en fauna en is geen sprake van een ruimtelijke relevante ingreep. Het gebruik van de natuurbegraafplaats blijft ondergeschikt aan de hoofdbestemming bos. De activiteiten die in het gebied zullen plaats vinden zullen niet leiden tot de aantasting of beperking van de aanwezige

natuurwaarden. Zulks zou volgens de gemeente voldoende zijn onderzocht en uit het onderzoek (Natuurtoets Bureau Waardenburg) vloeien volgens de gemeente geen beletselen voor het plan voort. De Stichting herhaalt hier dat het standpunt van de gemeente dat de natuurbegravingplaats een kleine impact op de leefomgeving van beschermde flora en fauna zal hebben volgens haar geen stand kan houden. Dit vanwege de niet gemaximeerde grafelijkheid, de verandering van de situatie ter plaatse ten opzichte van de oorspronkelijke (grootschalige kap en rooien van bomen, verandering van de situatie ter plaatse nu in het gebied voortdurend werkzaamheden zullen plaatsvinden rondom de aanleg van graven zodat het terrein aldus in toenemende mate zal worden beïnvloed, het meermalen per week houden van begrafenissen, het voortdurend trekken van bezoekers), zodat in redelijkheid niet meer kan worden gesproken van een natuurbegravingplaats. De Stichting is dan ook van mening dat de Flora- en Faunawet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. De Stichting verwijst voor de uitvoerige onderbouwing van haar betoog naar haar bij de gemeente ingediende zienswijzen van 28 juli 2015. De keuze voor een, naar de mening van de Stichting weinig diepgravend, quick scan onderzoek maakt de aan het besluit van de raad ten grondslag liggende besluitvorming onzorgvuldig. Er dient een nieuw, volledig onderzoek plaats te vinden.

Verder merkt de Stichting nog op, dat zij inmiddels kennis heeft genomen van hetgeen het Groene Hart Brabant in reactie op het verweer van de gemeente op het beroep van het Groene Hart Brabant bij de Raad van State heeft ingebracht. Dit betoog van het Groene Hart Brabant wordt door de Stichting volmondig onderschreven. De Stichting verzoekt uw college derhalve de inhoud van het stuk dat het Groene Hart Brabant heeft ingebracht hier als herhaald en ingelast te beschouwen

Resumerend stelt de Stichting nogmaals dat zij van oordeel is dat de raad zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt t.b.v. een goede ruimtelijke ordening en dat het besluit van de raad in strijd met het recht is voorbereid en genomen.

Hoogachtend,

Stichting Natuurbegravingplaats-waaromniet.nl

P. Schoe
Voorzitter

Mr. A. van Velsen
Bestuurslid